

mit Indledningsforedrag — at der i Lønningsskommissionen virkelig var Folk, som vilde give det Udseende af, at Konjunkturtillæget var et Velstandstillæg. Og naar nu den højtærede Minister hævder dette Standpunkt, kan enhver af Lønningsskommissionens Medlemmer let gætte, hvorfra den højtærede Finansminister, som tillige er Statsminister, har sine Oplysninger. Men jeg vil lige saa bestemt fastholde, at det er rigtigt, hvad jeg siger, at den langt overvejende Del af Kommissionens Medlemmer protesterede mod, at Konjunkturtillæget blev kaldt eller betragtet som et Velstandstillæg. At der saa i Lønningsskommissionens Betænkning kan være indsmuglet en eller anden Bemærkning i den Retning, som er undgaaet de andre Medlemmers Opmærksomhed, skal jeg ikke benægte; det kan godt være, i Særdeleshed naar man erindrer, at Betænkningen blev til i Huj og Hast, og at det netop var de ministerielle Embedsmænd i Kommissionen, som var for at kalde det Velstandstillæg, der konciperede Betænkningen. For øvrigt synes jeg, det er ganske naturligt, at der kom en eller anden Bemærkning ind i Kommissionsbetænkningen desangaaende. Men nu bliver den plukket ud af sin Sammenhæng og forelagt mig. Jeg skal ikke komme videre ind derpaa, da jeg betragter det som resultatløst at staa og modsige hinanden paa det Punkt. Det kommer der neppe noget ud af. Naar det ærede Medlem Hr. Søren Svendsen saa oven i Købet vil citere mine Udtalelser ved Behandlingen af Forslaget til Tjenestemandsløven som gaaende ud paa, at jeg tiltraadte denne Anskuelse, som fandtes udtrykt i det af det ærede Medlem citerede Sted i Kommissionsbetænkningen, maa jeg aldeles bestemt protestere. Det kan man slet ikke faa ud af mine Udtalelser, heller ikke af dem, det ærede Medlem citerer. Jeg sagde udtrykkelig, at det var en Selvfølge, at naar Priserne gik ned, og Lønningsniveauet som Følge deraf sænkedes, kunde Konjunkturtillæget bortfalde, og dette Standpunkt staaer jeg paa endnu. Men det er jo noget helt andet. Dette beviser ikke, at det var et Velstandstillæg, vi indførte i Løven.

Nu siger det ærede Medlem endvidere, at dette Forslag fra min Side vil være en Lønningsforhøjelse. Men det kan det ærede Medlem ikke med Rette faa ud af det. Det ærede Medlem kan jonglere med Talene — som han gjorde i sit Indledningsforedrag — saa galt, han vil, han kan aldrig komme udenom det Faktum, at Bibeholdelsen af det nuværende Konjunkturtillæg for de 3 Maaneders Vedkom-

mende vil være en Nedsættelse af den Standardløn, som blev sat den 1. Oktober 1919. Det ærede Medlem kan fordoble sine Tal og endevende dem, som han vil, den Ting staaer fast, at hvis det foreliggende Lovforslag gaar igennem, vil Tjenestemændene i det første Kvartal af 1921 staa med en relativt mindre Løn, end de havde den 1. Oktober 1919. Det ærede Medlem gentog, hvad han sagde i sit indledende Foredrag, at Tjenestemændene har faaet 900 à 1 000 Kr. mere pr. Aar, end de vilde have faaet efter den Betænkning, som Lønningsskommissionen afgav. Det er rigtigt. Men selve Dyrtdstillæget er dog kun forhøjet 36 Kr. pr. Maaned; det kan jo langt fra blive op til 1 000 Kr. Det, der skete, var, at Kommissionens Forslag undergik en Forbedring i Rigsdagen, og hvorfor? Fordi Prisstigningen var i en saa kolossal Udvikling, fordi Priserne paa Livsfornødenheder i den korte Tid, der forløb, efter at Forslaget havde forladt Kommissionen, til det blev færdigt i Rigsdagen, fra August til September, var steget i den Grad, at man var nødt til at forhøje Kommissionens Satser med 400—500 Kr.

Jeg beklager i høj Grad, at den højtærede Finansminister stiller sig saa afvisende overfor enhver Tanke om at forandre Lovforslaget til Gunst for Tjenestemændene. Men jeg vil nu alligevel haabe, at det skal lykkes under en Forhandling i Lønningsudvalget at faa nogle Forbedringer indført. Det glæder mig, at saavel Venstres Ordfører (Søren Svendsen) som den højtærede Finansminister er villige til at lade Lovforslaget gaa i Udvalg, for at der kan blive gjort et Forsøg i saa Henseende.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Søren Svendsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Søren Svendsen: Jeg vil kun protestere mod det Udtryk, det ærede Medlem (Valdemar Olsen) brugte, om, at der var indsmuglet nogle Bemærkninger i Lønningskommissionens Betænkning om dette Forhold. Nej, der er ikke indsmuglet noget. Det vilde ogsaa falde daarligt ud for dem, som vilde gøre det. Det var det fulde Udtryk for Kommissionens Opfattelse, hvad der ogsaa fremgaar af Udtalelserne baade her i dette Ting og i det andet Ting, det ærede Medlem indbefattet, at Konjunkturtillæget var noget andet end Dyrtdstillæget.

Det ærede Medlem endte med at sige, at jeg havde sagt, det skulde være et Velstandstillæg. Det har jeg ikke sagt. Jeg har